

Plenarhandling

B8-1125/2016

19.10.2016

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

i enlighet med artikel 123.2 i arbetsordningen

om nukleärt säkerhetsskydd och icke-spridning
(2016/2936(RSP))

**Klaus Buchner, Bodil Valero, Ulrike Lunacek, Molly Scott Cato,
Sven Giegold, Barbara Lochbihler, Bart Staes**
för Verts/ALE-gruppen

Europaparlamentets resolution om nukleärt säkerhetsskydd och icke-spridning (2016/2936(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2013 om rekommendationerna från konferensen om utvärdering av icke-spridningsfördraget (NPT) avseende upprättande av en massförstörelsevapenfri zon i Mellanöstern¹,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2010 om fördraget om icke-spridning av kärnvapen² (nedan kallat *icke-spridningsfördraget*),
- med beaktande av EU-seminarier om icke-spridning och nedrustning samt regelbundna möten i EU-konsortiet för icke-spridning,
- med beaktande av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av att man vid icke-spridningsfördragets översynskonferens 2015 inte lyckades enas om ett slutligt dokument,
- med beaktande av rådets slutsatser om den 9:e översynskonferensen mellan parterna i icke-spridningsfördraget (8079/2015),
- med beaktande av de dokument som antogs våren 2016 vid toppmötet om nukleärt säkerhetsskydd i Washington,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 2310 (2016) om 20-årsdagen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT),
- med beaktande av Tbilisi-förklaringen från 1977 som antogs enhälligt av OSSE:s parlamentariska församling,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 13 december 2011 om upprättande av en kärnvapenfri zon i Mellanösternregionen (A/RES/66/61),
- med beaktande av rådets beslut 2012/422/Gusp av den 23 juli 2012 till stöd för en process för att upprätta en zon i Mellanöstern som är fri från kärnvapen och alla andra slags massförstörelsevapen³,
- med beaktande av den öppna arbetsgruppens/FN:s generalförsamlings senaste beslut (A/RES/70/33, A/71/371), som inrättade en öppen arbetsgrupp för att driva på de multilaterala förhandlingarna om kärnvapenedrustning i Genève 2016, och dess rapport till FN:s generalförsamling, som antogs den 19 augusti 2016,

¹ EUT C 440, 30.12.2015, s. 97.

² EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 77.

³ EUT L 196, 24.7.2012, s. 67.

- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. EU:s säkerhetsmiljö har försämrats avsevärt och förhållandena har blivit mer instabila, farligare och mindre förutsägbara. Det finns konventionella, okonventionella och hybrida hot, som skapas av både statliga och icke-statliga aktörer.
- B. Internationell fred, säkerhet och stabilitet har allvarligt äventyrats av utvecklingen på olika håll, inklusive försämrade förbindelser mellan kärnvapenstater såsom Ryssland och Förenta staterna, Indien och Pakistan, och den fortsatta utvecklingen av Nordkoreas kärnvapenkapacitet.
- C. Spridningen av biologiska och kemiska former av massförstörelsevapen är på väg att minimeras och gradvis stoppas med hjälp av en effektiv internationell tillämpning av förbudet och skyldigheterna i konventionen från 1972 om bakteriologiska (biologiska) vapen och toxinvapen (BTWC) och konventionen om kemiska vapen (CWC), men spridningen av massförstörelsekärnvapen och bärare av dessa utgör ett av de allvarligaste hoten mot internationell fred och säkerhet. Vad som måste prioriteras högst ur säkerhetssynvinkel är att förhindra terrorister eller ytterligare stater från att införskaffa eller använda kärnvapen, att minska och få bort alla kärnvapenarsenaler och att gå över till en värld utan kärnvapen.
- D. Via toppmötena om nukleärt säkerhetsskydd har formella framsteg gjorts med att säkra civilt klyvbart material. Detta har skett i en kompletterande process som har pågått utanför icke-spridningsfördraget, och bidragit till ett förstärkt icke-spridningsfördrag genom att göra dess inslag av icke-spridning mer trovärdigt, men Rysslands försämrade relationer med Förenta staterna utgör ett hot mot ytterligare ansträngningar att säkra och minska klyvbara material.
- E. Inga framsteg har gjorts i fråga om de konkreta åtgärder för den kärnvapennedrustning som man enades om vid icke-spridningsfördragets översynskonferens 2010.
- F. De viktigaste målen i icke-spridningsfördragets tre pelare om icke-spridning och nedrustning måste stärkas ytterligare, dvs. icke-spridning, nedrustning och samarbete om fredlig användning av kärnkraft.
- G. Kärnvapenstater som har undertecknat icke-spridningsfördraget moderniserar och förbättrar sina kärnvapenarsenaler och skjuter upp åtgärder för att reducera eller avskaffa dem och för att gå ifrån en militära strategi som bygger på kärnvapenavskräckning.
- H. Icke-spridningsfördragets översynskonferens 2010 innebar ett förnyat fokus på de humanitära konsekvenserna av kärnvapen, vilket framfördes av den norska, mexikanska och österrikiska regeringarna under efterföljande konferenser om de humanitära konsekvenserna av kärnvapen och deras respektive rapporter, och det internationella humanitära åtagande som initierades av Österrike och som tillkännagavs vid icke-spridningsfördragets översynskonferens 2015, och som har godkänts av 127 FN-medlemsstater.
- I. Av den förnyade fokuseringen på farorna och riskerna med och de humanitära konsekvenserna av kärnvapen påminns vi om att varje vapensystem alltid måste

bedömas utgående från sina konsekvenser för människor och miljö, och att den internationella humanitära rätten föreskriver som en miniminorm, som man också måste rätta sig efter i konfliktsituationer, att vapen får användas bara om detta sker med respekt för principen om att vapeninsatsen måste stå i proportion till den militära nytta som eftersträvas med den, liksom också att det måste göras åtskillnad mellan stridande och civila och att försiktighetsprincipen måste följas. Insats av kärnvapen skulle dessutom innebära en grov kränkning av allmänt erkända mänskliga rättigheter och en skändning av människovärdet.

- J. Kärnvapenprovsprängningar och/eller andra kärnsprängningar utgör ett hot mot såväl internationell fred och säkerhet som mot miljön och folkhälsan, och undergräver det globala nedrustningsarbetet samt systemet för icke-spridning. Fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar är det effektivaste sättet att förbjuda kärnvapenprov och andra kärnsprängningar.
- K. I år är det 20 år sedan, den 24 september 1996, som man öppnade för undertecknande av fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar.
- L. Ryssland och Förenta staterna fortsätter att genomföra det nya Start-avtalet, som kommer att löpa ut 2021, om inte det förlängs av bägge parterna. I sitt tal i Berlin 2013 gjorde Förenta staternas president Barack Obama ett viktigt förslag om minskning av kärnstridspetsar, vilket han upprepade i Washington 2016. Dessa utspel för att inleda förhandlingar om ett avtal efter det nya Start-avtalet har inte besvarats av Ryska federationen, och hittills har inga förhandlingar om en uppföljning av det nya Start-avtalet inletts i fråga om att minska icke-strategiska såväl som strategiska kärnvapen med målet att avskaffa dem.
- M. Det finns redan ett antal fördrag om kärnvapenfria zoner för andra regioner i världen, nämligen Latinamerika och Västindien, södra Stilla havet, Sydostasien, Afrika och Centralasien.
- N. Trots alla ansträngningar för att sammankalla konferensen om upprättandet av en zon fri från kärnvapen och alla andra massförstörelsevapen i Mellanöstern senast i december 2012 i enlighet med överenskommelsen mellan parterna i icke-spridningsfördraget vid icke-spridningsfördragets översynskonferens 2010, har konferensen inte hållits.
- O. Natos strategiska koncept från 2010 och Natos översyn av sin inställning till försvar och avskräckning från 2012 (*Deterrence and Defense Posture Review*) innebär ett åtagande från Natos sida att skapa förutsättningar för en kärnvapenfri värld. Till följd av Natos arrangemang för kärnvapendelning, jämte bilaterala arrangemang, finns det fortfarande uppskattningsvis 150–200 amerikanskägda fritt fallande atombomber för insats på kort distans, som betraktas som taktiska kärnvapen, i fem kärnvapenfria Natostater (Belgien, Italien, Nederländerna, Turkiet och Tyskland), trots att man i dessa länder aktualiserat farhågor, även i vissa av ländernas parlament, om de faror, risker och osäkerhetsmoment som dessa vapen innebär när de utplaceras i enlighet med Natos nuvarande politik, som innebär att Nato förbehåller sig rätten till första insats med kärnvapen, liksom rätten att vägra bekräfta eller förneka deras antal eller närvaro på Natostaters territorium samt rätten att frånga icke-spridningsfördragets förbud mot överföring av kärnvapen, om det fattas beslut om insats av dem vid krigshandlingar.

- P. Säkerheten för och skyddet av de amerikanska kärnvapen som är utplacerade i Turkiet har utsatts för skärpt granskning till följd av den väpnade konflikten i Syrien som pågår i närheten av flygbasen Incirlik och på grund av händelserna på och omkring flygbasen Incirlik under och efter den misslyckade militärkuppen den 15 juli 2016.
- Q. Den 5 december 2015 var det 20 år sedan samförståndsavtalet från Budapest undertecknades. Ukraina har respekterat alla bestämmelser i det och agerat proaktivt i frågor rörande nedrustning och icke-spridning av kärnvapen, i motsats till Ryssland, som har brutit mot sina åtaganden genom att ockupera delar av Ukrainas territorium (Krim) och inleda ett väpnat angrepp i östra Ukraina. Detta har skapat ett farligt prejudikat eftersom en stat som hade garanterat Ukrainas säkerhet, som svar på Ukrainas beslut att ansluta sig till ickespridningsavtalet som en stat utan kärnvapen, kränkte landets suveränitet och territoriella integritet samt undergrävde trovärdigheten för det, och rent allmänt allvarligt skadade instrumentet med negativa säkerhetsgarantier som tillhandahölls av en kärnvapenstat, liksom också icke-spridningsfördraget och tanken att driva på en global kärnvapennedrustning och icke-spridning som baseras på internationell rätt och multilaterala avtal.
- R. Det rapporteras i medierna att Ryssland håller på eller har för avsikt att i Kaliningrad utplacera kortdistansrobotar som kan bära kärnvapen samt att landet utför militärmanövrer och överflygningar där system med kärnvapenkapacitet medverkar, och att den ryska statsledningen gör uttalanden om betydelsen av kärnvapen som avskräckningsmedel. I och med att Ryssland beslutat att tillfälligt försätta ur kraft det avtal om bortskaffande och hantering av plutonium som ingicks med Förenta staterna år 2000 har oron ökat för att landet i allt högre grad ser kärnvapen som ett alternativ.
- S. EU spelar en viktig roll som part i den gemensamma övergripande handlingsplanen som man enades om med Iran, och som ordinarie ledamot i den gemensamma kommission som övervakar genomförandet av avtalet.
- T. Den 9 september 2016 genomförde Nordkorea sitt femte kärnvapenprov, vilket endast var åtta månader efter sprängningen den 6 januari 2016 och vilket Nordkorea ansåg var ett lyckat vätebombsprov och som innebar en uppenbar överträdelse av landets internationella skyldigheter enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner och den interkoreanska förklaringen om ett kärnvapenförbud från 1992 som anger att de två koreanska staterna inte ska utveckla eller inneha kärnvapen. Spridningen av massförstörelsevapen, men framför allt kärnvapen samt bärare till dessa, utgör ett hot mot den internationella freden och säkerheten. Nordkorea tillkännagav 2003 att landet frånträdde icke-spridningsfördraget och har sedan 2006 genomfört kärnsprängningar, och 2009 meddelade man att landet hade utvecklat kärnvapen i avskräckande syfte, vilket innebär att hotet mot grannländerna i nordöstra Asien och mot regional och internationell fred och säkerhet har förstärkts.
- U. Den europeiska säkerhetsstrategin från 2003 konstaterade att spridningen av massförstörelsevapen är det potentiellt största hotet mot vår säkerhet, inklusive risken för en kapprustning av massförstörelsevapen och att EU har åtagit sig att åstadkomma allmän efterlevnad av multilaterala fördrag och att stärka fördragen och bestämmelser om kontroll av dessa. I EU:s globala strategi från 2016 står det ingenting om massförstörelsevapen, icke-spridning eller vapenkontroll.

- V. EU har åtagit sig att använda alla instrument som står till dess förfogande för att förebygga, avskräcka, stoppa och om möjligt få bort spridningsprogram som orsakar global oro, vilket tydligt framgår av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och har säkerställt ett fördjupat samarbete mellan europeiska tankesmedjor om icke-spridning som en del av EU-konsortiet för icke-spridning.
- W. EU måste öka sina ansträngningar för att motverka spridningsflöden och finansieringen av spridning, sanktionsbelägga spridning och utveckla åtgärder för att förhindra immateriell överföring av kunskaper och know-how, med alla tillbudsstående medel, inbegripet multilaterala fördrag, organ såsom gruppen av länder som levererar kärnmaterial, och kontrollmekanismer, nationella och internationellt samordnade exportkontroller, samarbetsprogram för hotminskning samt politiska och ekonomiska påtryckningsmedel.
- X. Vid slutförberedelserna inför icke-spridningsfördragets översynskonferens 2015 kunde EU dessvärre inte komma överens om en gemensam ståndpunkt om kärnvapennedrustning, och fick för första gången erkänna att det uttrycktes ”delade meningar” om kärnvapnens konsekvenser. Vid icke-spridningsfördragets översynskonferens 2015 kunde man inte anta något slutligt dokument på grund av meningsskiljaktigheter om det regionala arbetet med att inrätta en zon fri från massförstörelsevapen i Mellanöstern.
- Y. Det går att bygga ”enkla” atombomber med hjälp av de utbrända bränsleelementen i forskningsreaktorer som drivs med höganrikat uran.
1. Europaparlamentet är djupt oroat över att den regionala och internationella säkerheten blir allt sämre, att kärnvapen på nytt aktualiseras i detta sammanhang och att det inte vidtas några effektiva åtgärder för nedrustning och icke-spridning.
 2. Europaparlamentet uppmanar alla kärnvapenstater att vidta konkreta provisoriska åtgärder för att minska risken för kärnvapenexplosioner, bland annat genom att minska kärnvapnens insatsberedskap och överföra dem från att vara utplacerade till att finnas i lager, samt genom att begränsa kärnvapnens roll i militära doktriner och snabbt skära ned på alla typer av kärnvapen.
 3. Europaparlamentet uttrycker djup oro över det allt större kärnvapenhotet till följd av att relationerna mellan Ryska federationen och Nato försämrats, något som bland annat tagit sig uttryck i form av eventuella kränkningar av avtalet om medeldistanskärnvapen (INF-avtalet), samt i form av uttalanden som tyder på ökad benägenhet att sätta in kärnvapen och uttalanden där det övervägs en eventuell utplacering av kärnvapen på ytterligare områden i Europa. Parlamentet erinrar sig att både Internationella rödakorskommittén och Internationella domstolen har slutit sig till att de inte kan föreställa sig kärnvapeninsatser under några som helst omständigheter, utan att detta skulle innebära en kränkning av internationell humanitär rätt.
 4. Europaparlamentet stöder toppmötet om nukleärt säkerhetsskydd 2016 och erkänner att olovlig handel med och användning av kärnmaterial är ett omedelbart och allvarligt hot mot den globala säkerheten, och ser fram emot att man ska nå fram till att allt material av vapenkvalitet fullständigt kan spåras och säkras.

5. Europaparlamentet välkomnar att FN:s öppna arbetsgrupp fått färdigt sitt arbete, vilket innebär framsteg för de multilaterala förhandlingarna om kärnvapennedrustning, enligt FN:s generalförsamlings resolution A/RES/70/33.
6. Europaparlamentet välkomnar också den rekommendation till FN:s generalförsamling som ingick i slutrapporten från den öppna arbetsgrupp (A/71/371) och antogs med massivt stöd den 19 augusti 2016. Rekommendationen handlade om att under 2017 sammankalla en konferens, där alla stater skulle få delta och där man skulle förhandla om ett rättsligt bindande instrument med förbud mot kärnvapen, så att dessa vapen totalt skulle frångås. Parlamentet är medvetet om att detta kommer att stärka målen om och skyldigheterna till icke-spridning och nedrustning i icke-spridningsfördraget samt bidra till att skapa förutsättningarna för global säkerhet och en värld utan kärnvapen.
7. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att stödja sammankallandet av en sådan konferens under 2017 och att delta konstruktivt i konferensarbetet. Parlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten Federica Mogherini att bidra konstruktivt till arbetet vid förhandlingskonferensen 2017.
8. Europaparlamentet erinrar sig tjugooårsminnet efter att fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar öppnats för undertecknande, vilket skedde den 23 september 1996, och understryker att ett allmängiltigt och internationellt förbud av detta slag, som lätt kan övervakas, är det effektivaste sätt att förbjuda kärnvapenprovsprängningar och alla andra kärnsprängningar.
9. Europaparlamentet uppmanar med kraft de återstående staterna som finns förtecknade i bilaga II till fördraget och vilkas ratificering behövs för att fördraget ska träda i kraft, att underteckna och/eller ratificera fördraget i en förnyad anda av medvetenhet om hur angeläget det är, för att detta internationella instrument med sin avgörande betydelse fullständigt ska kunna vinna laga kraft, utan några ytterligare dröjsmål. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 2310 (2016).
10. Europaparlamentet uttrycker sin uppskattning av de avsevärda framsteg som den förberedande kommissionen för organisationen för fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar (CTBT) gjort i sitt arbete med att slutföra och driva sitt effektiva internationella övervakningssystem, som, rentav utan att fördraget trätt i kraft bidrar till regional stabilitet genom att vara en avsevärd förtroendeskapande åtgärd, stärker icke-spridningen av kärnvapen och systemet för nedrustning och blir till ytterligare vetenskaplig och civil nytta för staterna. Parlamentet är övertygat om att den förberedande kommissionen vid organisationen för CTBT kommer att fortsätta att vara beroende av staters finansieringsbidrag för den fortsatta driften av övervakningssystem.
11. Europaparlamentet efterlyser en fördjupad dialog med Förenta staternas regering och övriga kärnvapenmakter, i syfte att sätta en gemensam dagordning med målet att stegvis minska lagren av kärnstridspetsar. Parlamentet stöder särskilt de steg som Förenta staterna och Ryssland har tagit för att reducera sina utplacerade kärnvapen i enlighet med det nya Start-avtalet.
12. Europaparlamentet beklagar att det inte, sedan ikraftträdande av det nya Start-avtalet, förts några fler förhandlingar om en välbehövlig minskning av utplacerade och

icke-utplacerade kärnstridsspetsar, och inte heller, såsom Förenta staterna och Ryssland tidigare kommit överens om, vidtagits några åtgärder för att minska och få bort sådana kortdistanskärnvapen och slagfältskärnvapen som anses som taktiska eller icke-strategiska kärnvapen.

13. Europaparlamentet anser att upprättandet av kärnvapenfria zoner är ett positivt steg i riktning mot en kärnvapenfri värld. Parlamentet anser i detta sammanhang att en kärnvapenfri zon i Mellanöstern skulle spela en avgörande roll i strävan att uppnå varaktig och allomfattande fred i regionen. Parlamentet är i detta sammanhang mycket besviken över man misslyckats med att under 2012 hålla den konferens om upprättande av en zon i Mellanöstern som är fri från massförstörelsevapen som fått mandat från icke-spridningsfördraget.
14. Europaparlamentet anser att ett tillbakadragande från europeiskt territorium av alla kärnstridsspetsar som är avsedda för insats på kort distans eller som taktiska kärnvapen vore ett gynnsamt bidrag till att det uppstod förutsättning för inrättande av flera kärnvapenfria zoner, vilket skulle bidra till fullgörandet av icke-spridningsfördragets skyldigheter om icke-spridning och nedrustning och samtidigt ge ett prejudikat till fortsatt kärnvapenedrustning.
15. Europaparlamentet stöder ytterligare åtgärder för att stärka Internationella atomenergiorganisationens (IAEA) mandat, däribland att tilläggsprotokollen till IAEA:s avtal om skyddsåtgärder görs allmänt giltiga och andra steg för att utveckla förtroendeskapande åtgärder. Parlamentet vill se till att denna organisation får de resurser som krävs för att den ska kunna fullgöra sitt mycket viktiga uppdrag att göra kärnenergi verksamhet säker. Parlamentet vill se framsteg i den kommande förberedande kommissionen för icke-spridningsfördraget 2017 och vid högnivåkonferensen för kärnvapenedrustning 2018.
16. Europaparlamentet anser att den gemensamma övergripande handlingsplanen, det så kallade kärnteknikavtalet med Iran, var ett påtagligt framsteg för multilateral och särskilt för europeisk diplomati och bör medföra inte bara en märkbar förbättring i relationerna mellan EU och Iran, men även främja stabilitet i hela regionen. Parlamentet anser att alla parter nu ansvarar för att avtalet genomförs strikt och fullständigt. Parlamentet välkomnar inrättandet av den gemensamma kommissionen som består av företrädare för Iran och E3/EU+3. Parlamentet stöder till fullo den höga representanten i hennes roll som samordnare av den gemensamma kommission som har inrättats enligt den gemensamma övergripande handlingsplanen, och anser att ett strikt och fullständigt genomförande av handlingsplanen fortsätter att vara av yttersta vikt.
17. Europaparlamentet fördömer de senaste kärnvapenprov som utförts av Nordkorea samt att landet förkastat olika av FN:s säkerhetsråds resolutioner, vilket senast hände med resolutionen av den 2 mars 2016 (2070). Parlamentet uppmanar med kraft Nordkorea att avstå från fler provokativa handlingar genom att helt frångå sina program för kärnvapen och ballistiska robotar på ett fullständigt, verifierbart och oåterkalleligt sätt, att upphöra med all relaterad verksamhet och att omedelbart fullgöra alla sina internationella förpliktelser, däribland resolutionerna från FN:s säkerhetsråd och IAEA:s styrelse, samt andra internationella normer för nedrustning och icke-spridning och att återgå till

förhandlingsbordet. Parlamentet uppmanar Nordkorea att utan dröjsmål underteckna och ratificera fördraget om fullständigt förbud mot kärnsprängningar.

18. Europaparlamentet bekräftar sin önskan om finna fram till en diplomatisk och politisk lösning på den nordkoreanska kärnvapenfrågan. Parlamentet upprepar sitt stöd för sexpartssamtalen och vill att de återupptas. Parlamentet uppmanar Nordkorea att återuppta konstruktiva kontakter med världssamfundet, särskilt deltagarna i sexpartssamtalen, för att verka för varaktig fred och säkerhet på en kärnvapenfri Koreahalvö, vilket är det bästa sättet att säkra en mer välmående och stabil framtid för Nordkorea. Parlamentet uppmanar med kraft Kina att utöva mer tryck på Nordkorea.
19. Europaparlamentet välkomnar införandet av klausuler om icke-spridning av massförstörelsevapen i EU:s avtal med tredjeländer och handlingsplaner. Parlamentet påpekar att sådana åtgärder måste genomföras av EU:s samtliga partnerländer, utan undantag.
20. Europaparlamentet välkomnar att EU lagt fram sin globala strategi och uppmanar med kraft Europeiska utrikestjänsten att följa upp detta med en uppdatering och utvidgning av EU:s strategi från 2003 mot spridning av massförstörelsevapen och de nya handlingslinjerna från 2009, och därvid beakta de frågor och problem som beskrivits i det föregående, för att EU ska bli en drivkraft i arbetet för stärka multilaterala avtal om kärnvapennedrustning och icke-spridning och föra dem framåt.
21. Europaparlamentet välkomnar de regelbundna kontakterna om dessa teman via EU-konsortiet för icke-spridning och andra civilsamhällesorganisationer och tankesmedjor, och uppmanar EU-konsortiet för icke-spridning att utvidga sin agenda och ta med frågor om nedrustning på likvärdig grund.
22. Europaparlamentet uppmanar med kraft IAEA och kommissionen att, av säkerhetsskäl, stoppa användningen av höganrikat uran i forskningsreaktorer.
23. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaterna, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare, FN:s höga representant för nedrustningsfrågor, CTBTO:s verkställande sekreterare och IAEA:s generaldirektör.